www.tezaurliturgic.ro

+

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΟΥ,
ΠΡΩΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

(οὗ ἡ μνήμη τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου)

Ἀναπληρωθεῖσα κατὰ τὰ
ἐλλείποντα τοῦ Μηναίου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* ͵βθ' * 2009 *

www.tezaurliturgic.ro

ΤΗ͵ ΣΤ΄ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΟΥΚΟΛΟΥ, ΠΡΩΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς´ καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια τῆς ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς, τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· νῦν ἀπολύεις, ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β´. Τριήμερος ἀνέστης.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς Ἐκκλησίας Σμύρνης, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἁγιώτατε, ἁγιάσαν, διὰ σοῦ ἁγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει οὐρανόθεν, τὸν φωτισμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαούς, σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱερουργὸς ὡς Ἱερώτατος.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τοῦ βροντοφώνου Θεολόγου φοιτητὴς γενόμενος, τούτου καὶ ἐκληρονόμησας δικαίως, τὴν πρὸς τὸν Λόγον φιλιότητα,
Ὅθεν πρῶτος ἀρχιερεὺς τῆς Σμύρνης θεόθεν ἀναδειχθείς, ταύτην κατεφώτισας τοῖς λόγοις καὶ τῷ βίῳ,οὐ βουκόλος ἀλόγων ζώων, ἀλλὰ μίμημα τοῦ Καλοῦ Ποιμένος γενόμενος,
πάντας διδάσκων καὶ παρακαλῶν,
ὅπως γνωρίσωσι τὴν αὐτοαλήθειαν Χριστόν.
Αὐτὸν καθικέτευε, ἱεράρχα μακάριε,
φωτίσαι τὰς καρδίας καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ᾽ ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς Ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.
Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα ἱεραρχικά.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,).

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε

φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου· Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 4, 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Ἐκλογή).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ, φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπό σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Στιχηρὰ ἰδιόμελα
Ἦχος α΄.

Τῆς ἐκκλησίας Σμυρναίων τὸν πρῶτον ἄγγελον, Βουκόλον τὸν ἱερώτατον, τὸν μαθητὴν τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου, ὕμνοις εὐφήμοις τιμήσωμεν, ὅτι ὡς ἥλιος χριστόφωτος, τύπος ἐγένετο τοῦ ποιμνίου,

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

πολλοὺς εἰς σωτηρίαν ἀγαγών. Ὅθεν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας εἴληφεν, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τὰ ἀποστολικὰ γνωρίσματα ἐν σεαυτῷ Βουκόλε συναθροίσας, ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὸ εὐαγγελικὸν φῶς ὡδήγησας. πολλὰς ψυχὰς ἐν σοφίᾳ. Καὶ τῶν θαυμάτων αὐτουργὸς γενόμενος, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν ἐφάνης σεβαστός. Διὸ τὸν Κύριον ἐνζήλως ἐδόξασας, Ὅστις σε ἀντιδοξάζει νῦν ὡς προεπηγγείλατο.

Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν Χριστῷ φιλανθρωπίαν ἐπιμελῶς Βουκόλε ἐξασκήσας, οὐ μόνον τῶν ψυχῶν τῆς ποίμνης σου ἐφάνης ἐπιμελητής, ἀλλ' ἐπὶ πάντας ἐξέτεινας χεῖρας εὐεργετικάς, τὸν ἐπὶ ἁγίους καὶ ἁμαρτωλοὺς τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, Δημιουργὸν ἐκμιμούμενος. Ὅθεν διὰ τῶν ἔργων κηρύττων τὴν ἀληθῆ ἀγάπην, ἔλαμψας ἐν Σμύρνῃ θαυμαστῶς, καὶ ἐν οὐρανοῖς νῦν παρεστώς, τῷ Σωτῆρι ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλότεκνος ἱκέτευε.

Ἦχος δ΄.

Τῆς ὄντως ζωῆς ἐν Χριστῷ Βουκόλε ἱεράρχα διάκονος ὑπάρχων, οὐκ ἔδωκας ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις σου, ὁρῶν τὸ σκότος τῆς εἰδωλομανίας γαυρούμενον ἐν Σμύρνῃ. Ὅθεν ποικιλοτρόπως ἁλιεύων ψυχάς θεοπλάστους, υἱοὺς καὶ θυγατέρας φωτὸς τούτους ἐδείκνυες, οὓς τοῖς εὐαγγελικοῖς σου τρόποις καθοδηγῶν, ναοὺς ἐμψύχους τοῦ Θεοῦ μετεποίεις. Διό σου τὴν μνήμην γηθοσύνως ἑορτάζοντες, πρέσβευε δεόμεθα καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, πάτερ ἁγιώτατε.

Δόξα. Ἦχος πλ.α΄.

Ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ ὡς ὁ Σαμουὴλ ἀφιερωθείς, καὶ τῷ μαθητῇ τῆς ἀγάπης εἰς Χριστὸν στεῤῥῶς στοιχειωθείς, ἄξιος ἐκρίθης τῆς ποιμεναρχίας τῆς ἐκκλησίας Σμύρνης. Ἐν ᾗ λάμψας ὡς φωστὴρ τῇ

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

καθαρᾷ σου πολιτείᾳ, τετίμησαι Βουκόλε, καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον θεόθεν, καὶ τῇ τῶν θαυμάτων ἐνεργείᾳ. Διὸ ῥάνον μυστικῶς καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἱερώτατε, τὴν δρόσον τῶν πατρικῶν σου εὐχῶν.

Καὶ νῦν.Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνη κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου, εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε Θεολόγος μαθητής, ἔφθασεν εἰς πόλιν τῆς Σμύρνης, σοφῶς σε ἤγρευσε, καὶ σοφοῖς διδάγμασι πρὸς φῶς ὡδήγησε, καὶ υἱόν σε ἀνέδειξε, Βουκόλε Κυρίου, διὰ τοῦ βαπτίσματος, ὅθεν ἐπηύξησας, χάριν τὴν δοθεῖσαν σωφρόνως, καὶ ὡς εὐαγγέλιον ἔμπνουν, τοῖς σε καθορῶσιν ἐλογίζεσο.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Πάσας τὰς Κυρίου ἐντολάς, ἀκριβῶς Βουκόλε τηρήσας, χάριν ἐξέπεμπες, τὴν σοὶ ἐνοικήσασαν, τοῦ θείου Πνεύματος. Διὸ ψήφοις πεπίστευσαι, τῆς Σμύρνης καθέδραν, ἣν ὡς νύμφην πάγκαλλον Χριστῷ παρέστησας, καὶ ὡραϊσμένην συνῆψας, Τούτῳ εἰς αἰῶνας αἰώνων· ὅτι τὰ Χριστοῦ οὐ καταλύονται.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Θαῦμα ἦν ὁ βίος σου σοφέ, θαῦμα καὶ οἱ θεῖοί σου λόγοι, διὸ καὶ θαύμασιν, ἐκ Θεοῦ τετίμησαι, θαυματουργῶν τῷ λαῷ, ὃν ὡδήγεις πρὸς Κύριον, συνέσει ἐνθέῳ· ὅθεν χάριν εἴληφας καὶ μετὰ πότμον τελεῖν, θαύματα Βουκόλε παμμάκαρ, διὰ τοῦ βλαστήσαντος δένδρου, τοῖς πιστῶς τῷ τάφῳ σου προστρέχουσι.

Δόξα. Ἦχος δ'.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Ὡς τοῦ Καλοῦ Ποιμένος ἄριστος Βουκόλε φανεὶς ποιμήν, τὴν τῶν Σμυρναίων ἐκκλησίαν, σοφῶς ἐσμύρνισας τοῖς θεολόγοις φθόγγοις σου, καὶ πρὸς τὰ ὕδατα τῆς ζωῆς ἀποστολικῶς ὁδηγήσας, ταύτην οὐ κατέλιπες μετὰ θανὴν ἀπροστάτευτον,
ἀλλ' ἰατὴρ παντοίων νόσων ἀνεδείχθης, τῷ ἐκ τοῦ τάφου σου ἀναβλαστήσαντι δένδρῳ. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς Πάτερ ἅγιε τὸν Δεσπότην ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν παγχαρμόσυνον μνήμην σου.

Καὶ νῦν.Τῆς ἑορτῆς, ὁμόηχον.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητήν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεών, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδον σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Ἀπολυτίκια.
Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.Ὁ ὑψωθείς.

Ὡς διαλάμπων ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι,
τοῦ ἐν τῷ στήθει τοῦ Δεσπότου πεσόντος,
ἐκ πόθου προσεπέλασας τῷ θείῳ φωτί·
ὅθεν ὡς θεόπνευστος, ἱεράρχης ἐμπρέψας,
ἴθυνας τὴν ποίμνην σου, πρὸς νομὰς ἀληθείας,
καὶ νῦν δυσώπει πάντοτε Χριστόν,
πάτερ Βουκόλε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Καλῶς στοιχειωθείς, Θεολόγου τοῖς λόγοις, Βουκόλε θαυμαστέ, ἀνεδείχθης τῆς Σμύρνης, ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, πάντας ἄγων πρὸς Κύριον, Ὃν ἱκέτευε, ὡς παῤῥησίαν κατέχων, δοῦναι ἄφεσιν, ἡμῖν πταισμάτων παντοίων, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.Τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος α΄.Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· δι᾽ ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀποστόλων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας ἀδιαλώβητον, τῶν Σμυρναίων καθαρὰν διεφύλαξας, ἐκκλησίαν ὡς ποιμήν, ὦ Βουκόλε θαυμαστέ, καὶ ταύτην καθοδηγήσας, πρὸς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, μισθὸν τὸν δίκαιον ἀπείληφας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεών, τῇ εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Σὴν σεπτὴν πανήγυριν πάτερ Βουκόλε, εὐλαβῶς γεραίροντες, τὰς παναγίας σου εὐχάς, πρὸς τὸν Σωτῆρα αἰτούμεθα, ὅπως παράσχῃ, ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.
Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐν ναῷ ὡς βρέφος σε, Συμεὼν πρέσβυς, Ἰησοῦ ἐβάστασεν, ἀναφωνήσας ἐκ ψυχῆς· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, ὅτι σὲ εἶδον, καθὼς ἐπηγγείλω μοι.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Ἐκ νεότητός μου.
Προκείμενον. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
Στίχος. *Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.*
Εὐαγγέλιον. Τὸ ἱεραρχικόν(εἰς τὸν Ὄρθρον τῆς 13ης Νοεμβρίου).
Ὁ Ν΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.
Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Εἶτα, στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β΄.
Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Οὐχὶ πλαγίαυλον βουκολικὸν ἀναλαβόντες, ἀλλ' ὑμνῳδίαις ψυχευφραντικαῖς ἀνευφημοῦντες, τὴν ἱεράν σου μνήμην δοξάζομεν, Βουκόλε πάνσοφε ποιμὴν τῆς Σμύρνης, καθικετεύοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πόθῳ γεραιρόντων σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς, *οὗ ἡ ἀκροστιχίς·*
"Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται."
Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ γήρᾳ ἀνειμέναι, καὶ κνῆμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.»

Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεί, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχήν, τὴν λαμπράν σου ἑορτήν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ὁλολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας Ἥλιος, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ, Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρόν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον σοφέ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενής, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἁγνή, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠιδὴ γ΄. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὁ πρωτότοκος ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτῃ, θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονὼς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐσίαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξεῤῥίζωσας ἐκ γῆς, ὡς ἱεράρχης σεπτός, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς διάκονος.

Ὁδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρείᾳ, καὶ προσήγαγες αὐτούς, οἷα ποιμὴν λογικός, σεσωσμένους, Λόγῳ ἀρχιποίμενι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρός, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χειμαζομένῳ ἀεί, ἐν τῇ θαλάσσῃ Ἁγνή, τῇ τοῦ βίου, μόνη ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ἱερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας· αἴγλῃ ἰαμάτων δέ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων, Βουκόλε μακάριε.

Δόξα. Καὶ νῦν.Τῆς ἑορτῆς.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Νηπιάζει δι᾽ ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσον με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὠιδὴ δ΄.Τῆς ἑορτῆς.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς

δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεών, τῶν ἀποῤῥήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ὃν ὑφ᾿ ἁγίου πάλαι κεχρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὃν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστόν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεών, Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκός, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τοῦ Ἁγίου. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ προγινώσκων σου, θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον καὶ τοῦ νοός, τὴν καθαρότητα, ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, ὦ Βουκόλε παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώμου πίστεως, ἀρχιερέων καλλονή, καὶ ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εὑρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἑώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠιδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνεὶς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν, πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὦ χαίροις, ἐβόα Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἁγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥύπτεται Ἠσαΐας, τοῦ Σεραφὶμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἱερωσύνης τὸ ἱερόν, ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν ἱεράρχα Μονάδα ἄκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἥρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου σου στόματος, καὶ αἱρετιζόντων πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις, ἔφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθεὶς ὅσιε τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς, Βουκόλε, ἱεράρχα θεομακάριστε.

Ὁ βδελυρὸς ἥττηται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νόμῳ τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεός, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας τὸ πᾶν βουλήματι.

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾿ Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠιδὴ ϛ΄. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀῤῥαγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι᾿ οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Τῆς ἑορτῆς. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν, καθαρότητα νοός, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, πίστιν ἐλπίδα ἔχων εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.
Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱεράν, καθέδραν σὲ πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρί σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλῆσίν σου, διὰ Πνεύματος σοφέ, τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητήν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸ καθαρὸν καὶ διαυγὲς τοῦ βίου σου, ὁ Μαθητὴς ὁ τῷ Χριστῷ ἐράσμιος, ἀτεχνῶς ὡς θεασάμενος, Βουκόλε πάτερ ἱερώτατε, ποιμένα Ἐκκλησίας σε καθίστησι, καὶ λύχνον εὐσεβείας φαεινότατον· τῶν τρόπων αὐτῷ γὰρ ἐκοινώνησας.

ὁ Οἶκος

Ὡς ποιμὴν χριστοφόρος διέλαμψας, τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας σοφῶς πρῶτος προστὰς μακάριε· καὶ ὡς σύριγγι ἡδείᾳ τοῖς πνευματοῤῥύτοις λόγοις σου ἐκθρέψας, ταύτην ὡς δένδρον μέγιστον ἀνέδειξας, πλήθη

συναγαγὼν ἐν τῇ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ εὐρυχώρῳ ἀγκάλῃ· Ὅθεν καὶ μετὰ τὴν σεπτήν σου κοίμησιν, ἐφύη θαυμαστῶς ἐν τῷ ζωοδόχῳ τάφῳ σου, φυτὸν ζωῆς ἰαματικόν, παρέχον ἀσθενειῶν ἰατρείαν. Ἡμεῖς δὲ τὴν μνήμην σου σέβοντες βοῶμεν· πρέσβευε πάτερ Βουκόλε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, σὺν τῷ Θεολόγῳ διδασκάλῳ Ἰωάννῃ,
οὗ σοφῶς τοῖς τρόποις ἐκοινώνησας.

Συναξάριον.

Τῇ ΣΤ´ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, πρώτου ἐπισκόπου Σμύρνης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος,
Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανών, ποίμνης φύλαξ.
Ἀγλαὸν ἠελίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ τῆς Συρίας.

Στίχοι.

Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας,
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχοι.

Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Θνήσκων Φώτιος, οὐ ταράττομαι, λέγει,
Πρὸς τὴν τελευτὴν ὢν προητοιμασμένος.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δωροθέας καὶ Θεοφίλου.

Στίχοι.

Δῶρα παραδείσια ἡ Δωροθέα,
Ῥόδα παρέχει καὶ πίστιν Θεοφίλῳ.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστου, Σιλουανοῦ καὶ Βασιλείου, τῶν τιμωμένων ἐν τοῖς Δαρείου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Τριῶν συνάθλων ἓν διὰ ξίφους τέλους,
Οἳ τὸν Θεὸν φρονοῦσιν ἕν τε καὶ τρία.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ τοῦ ἐν Συρίᾳ.

Στίχοι.

Ἰάκωβος ἤσκησε γνώμῃ ἀνδρείᾳ,
Καὶ χάριτος τέτευχε πολλῆς θεόθεν.

Μνήμη τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Βαρσανουφίου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Προφήτου, τῶν διαλαμψάντων διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ διδασκαλίας αὐτῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀββᾶ Σερίδου, ἐν τῇ Γάζῃ τῆς Παλαιστίνης.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς συνέστη σῶμα Βαρσανουφίου,
Καὶ γῆν ὑπῆλθε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Δίκαιόν ἐστιν, ὦ Ἰωάννη, ἅμα,
Τάττειν σε ὧδε τῷ φίλῳ διδασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Λυκοπολίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὸν ἐν Λυκῷ δὲ ποῦ Ἰωάννην θέμις,
Τάττειν ὅτι μὴ ὧδ᾽ Ἰωάννῃ ἅμα;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαὰστ ἐπισκόπου Ἀρὰς ἐν Γαλλίᾳ.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Στίχοι.
Προπατορικῆς ἀρᾶς Βαὰστ διώκτης,
Πέφυκεν Ἀρὰς ποιμεναρχήσας θείως.

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱεραποστόλου Ἀμάνδου, ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Μάαστριχτ ἐν Ὁλλανδίᾳ.
Στίχοι.
Ἄμανδος φλεγόμενος Χριστοῦ ἀγάπη,
Θεοφλέκτους ἔδειξεν πρώην ἀπίστους.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ ἐν Ἰκαλθῷ τῆς Γεωργίας.
Στίχοι.
Ἦιρεν ὁ Ἀρσένιος σταυρὸν Κυρίου,
Ἐν τῇ Ἰκαλθῷ, ἀσκητικῶς βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Σάββα τοῦ Σικελοῦ, Χριστοφόρου τοῦ πατρὸς καὶ Μακαρίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Στίχοι.
Σάββας Σικελὸς σὺν πατρὶ Χριστοφόρῳ,
Καὶ τῷ ἀδελφῷ Μακαρίῳ τιμᾶται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Δωροθέας τοῦ Κασίν.
Στίχοι.
Κόσμου ἡδονὰς ἀφεῖσα Δωροθέα,
Ἐν Κασὶν διέλαμψεν ἐξασκηθεῖσα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠιδὴ ζ΄. Τῆς ἑορτῆς.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς ᾅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ ᾅδου ἥξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πονηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητός, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, τὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Συνετίζων ἀσυνέτους καταρτίζων δέ, τοὺς πλάνῃ ἐξοκείλαντας, Βουκόλε ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελῳδοῦντας εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡραιώθησαν παμμάκαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι᾽ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, λάμψαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι᾽ ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὤφθης προσβολαῖς, καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· Εὐλογητὸς ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Καταβασία.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η΄. Τῆς ἑορτῆς.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδού, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἐκβλαστήσας ὡς φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὕπνωσας· φέρεις δὲ φυτόν, πρὸς τοῦ θείου σου μνήματος, θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν ἱεράρχην σὲ προχειρίζεται, χρίοντα λαόν, ἱερῶς ἱερώτατε, πρόεδρε Σμυρναίων, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος γεγονώς, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε θεῖε κῆρυξ.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόῤῥωθεν μαθών, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας, τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

Καταβασία.
Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον
Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠιδὴ θ΄. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.
Ἀπέδωκάς μοι, ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτρην, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἵῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαῤῥήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Τοῦ Ἁγίου. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπή, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἄκτιστον.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, ἱερουργέ, πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, μεταβέβηκας τάξεις θεούμενος, θέσει φαεινοτάτῃ· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν ἐπὶ γῆς, Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς, ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας· οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον ἀληθῶς, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ ἀγγέλου μεγάλης Ἄγγελον, βουλῆς Ἁγνή, Χριστὸν Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη προξενήτρια ἡμῶν, Κόρη θεώσεως.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.
Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικῶς ὡδήγησας, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρεσιν· ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἵλεως, καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρεστώς, μετὰ τῆς πανάγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, ὦ Βουκόλε παμμάκαρ.

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστὰς ἀποῤῥήτως, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτης, καὶ Γηραιά,

ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότῃ, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α΄.Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ποιμενάρχην Σμυρναίων, ὕμνοις τιμήσωμεν, Βουκόλον Θεολόγου, τὸ θεόμορφον τέκνον, ὃς ζήλῳ Ἀποστόλων πολιτευθείς, πρὸς τὴν πίστιν προσήγαγε, πλήθη ὡς δῶρον ἐνέγκας τῷ Ἰησοῦ, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἱεραρχίας τὴν χλαῖναν, ὑπενδυθεὶς τοῦ Χριστοῦ, ἱέρευσας σωφρόνως, σεαυτὸν ὥσπερ θῦμα, Βουκόλε Πολυκάρπῳ ἐμπιστευθείς, ποιμανσίαν τῆς ποίμνης σου,
μεθ' οὗ δυσώπει ἀπαύστως τὸν Ἰησοῦν, τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς τῆς αἱρέσεως λύκους, Βουκόλε πάνσοφε, σφενδόνῃ θείων λόγων, ἐκδιώξας σῆς ποίμνης, ἁγνὴν ταύτην ὡς νύμφην τῷ Ἰησοῦ, καὶ Θεῷ προσενήνοχας, ἥτις καρποὺς ἀνεβλάστησεν ἀρετῶν, καὶ πολλοὺς ἁγίους ἔδειξεν.
Ὥσπερ πολύφυλλον δένδρον, πιστοὺς ἐσκέπασας, Βουκόλε ζῶν εἰσέτι, καὶ ἐδρόσιζες τούτους, μετὰ τὴν κοίμησίν σου, δένδρον εὐθύς, ἐκ τοῦ τάφου ἀνέθαλε, διῶκον νόσους καὶ πάθη τῶν εὐσεβῶν, ἐκζητούντων τὰς πρεσβείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ.β΄.

Τοῦ θεοψύχου Θεολόγου τοῖς λόγοις ἀνατραφείς, γνήσιον ἐκτύπωμα τούτου ἐδείχθης, Βουκόλε ἀξιάγαστε. Πλήρης γὰρ γενόμενος τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ἔθυσας ὡς ἄγγελος ἐνσώματος τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τῆς Σμύρνης, τὴν καθαρότητα τῆς πίστεως ἐν πᾶσι τηρήσας. Ὅθεν εἰληφὼς τὸν ὑπεσχημένον στέφανον τῆς ζωῆς καὶ συνεδρεύων τῷ Πρώτῳ καὶ Ἐσχάτῳ Ἰησοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε εὐλαβῶς, Πάτερ ἁγιώτατε.

ΑΘΩΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

Τῆς ἑορτῆς, ὁμόηχον.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβίμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὄρθρου
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν, Ἀποστολοευάγγελον, τὰ ἱεραρχικά.(βλέπε τῇ ιγ΄ Νοεμβρίου).
Κοινωνικόν.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον
Τῇ ἠγαπημένῳ μύστῃ Χριστοῦ,
Βουκόλε θεόφρον,
μαθητεύσας ὡς καθαρός,
ὤφθης Ἐκκλησίας,
ποιμὴν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ,
καὶ τῷ Καλῷ Ποιμένι,
ταύτην ὡδήγησας.